

PRESIDENTTI MARTTI AHTISAARI totesi vuonna 1999 tehdyssä tv-haastattelussa, että Karjalan kysymys hiertää tulevaisuudessaakin suomalaisten ja venäläisten mieltä. Kuka tahansa sitten onkin Kremlissä Venäjän korkeimpana vallanpitäjänä, tämän alitajunnassa on aina pysyvänä piikinä pakkoluovutetun Karjalan kysymys. Tämä on ymmärrettävää, koska väärintekijä joutuu aina miettimään, milloin tilinteon hetki koittaa.

Mutta sitä on jo paljon vaikeampi ymmärtää, että kuka tahansa sitten onkin Helsingissä Suomen korkeimpana vallanpitäjä, tämän tajunnassa on aina pysyvänä möykynä pakkoluovutetun alueen kysymys. Ei taida olla järjellä selitettävissä, miksi uhriksi joutuneen kansan johtajat koteloidivat erittäin merkittävän asian tajuntaansa uskaltamatta tuoda sitä esille, käsitellä sitä, saati lähteä sitä ratkaisemaan.

Suomalaiset johtajat siten pelkäävät tilinteon hetkeä ja omien legitiimien oikeuksien toteuttamista. Kummallista. Ei sekään ole tavanomaista, että uhrin ja oikeudenmukaisesti tuntevat ihmiset joutuvat itse etsimään sellaisia muotoja, joilla omat johtajat ensin saataisiin rohkaistumaan ottamaan asia tarkemmin selvitetäväksi.

Suomalaisten johtajien rohkaisuun ja herättelemiseen on käytetty paljon aikaa ja kärsivällisyyttä. Sinänsä selvästä ja yksinkertaisesta asiasta on tullut välttelyn mestarinäytteitä. Kun tilannetta katsotaan tavanomaisesti ajattelevan ihmisen näkökulmasta, politiikkomme ovat päästelleet suustaan niitä kuulsia sammakoita oikein roppakaupalla.

Kuulostaako järkevältä, että Suomen ylin johto vakuuttaa, ettei meillä ole esittää Venäjälle mitään vaatimuksia? Mihin ne ryöstetyt 45 000 km² yhtä äkkiä hävisivät? Onko tavallista, että menetyksiä kokenut osapuoli sanoo vastoin kansainvälisiä sopimuksia, että ei toki mitään vaatimuksia, ne maathan ovat venäläisten maita?

Jos tämän tyyppisiä sammakoita laskettaisiin julkisesti suusta naapurimaassa, johan siellä nousisi aikamoinen kapina. Eikö siten ole mitään keinoa, millä suomalaiset päättäjät saataisiin heräämään? Nyt julkaistu kirja-uutuus katselee Karjalan kysymystä sananlaskujen näkökulmasta.

Miten esim. Horatiuksen, Ciceron, Kennedyn, Gandhin, Raamatun, Koraanin tai Buddhan mietelauseet liittyvät Karjalaan? Jokainen sananlasku avaa sitä käsittämättömää takkupesää, millaiseksi suomalaiset poliitikot ovat toiminnallaan Karjalan palautuskysymyksen sotkeneet.

Karjalan palautus kuin tukka takussa on pamflettityyppinen kirja, jossa on 33 erillistä sananlaskuun perustuvaa kertomusta. Pakkoluovutettujen alueitten palautusta käsitellään kirjassa pohjattoman aarre-aitan, erilaisten sananlaskujen ja aforismien pohjalta.

Politiikotkin ovat ihmisiä, kansalaisia, joten heidän luulisi ymmärtävän sananlaskujen monivivahteista ja usein hauskaakin kuvakieltä. On ehkä helpompi nauraa omalle toiminnalle tunnetun viisauden tai viisastelun pohjalta kuin pelkän tiukan kritiikin pohjalta.

Kirjassa on jokaisen pamfletin kohdalla taiteilija, pilapiirtäjä Jouko Rostilan eli Jokke-Possun piirtämä kuva. Hänen ilmaisunsa ovat voimakkaita. Kirjaan ei kuitenkaan ole valittu kaikkein vahvimpia ilmaisuja, koska voisivat aiheuttaa kohteille tarpeettoman vahvaa sydämentykytystä.

Jouko Rostila kertoo, että hänen suurin ongelmansa oli löytää positiivisia ja win-win -periaatteeseen pohjautuvia ilmaisuja, koska hän itse kokee Karjalan menetyksen tuskaisena ja ahdistavana ja hänen omat kokemuksensa lapsuuden Viipurista sodan ai-

kana ja sen jälkeen ovat pääosin ahdistavia.

Näissä tuntemuksissa Jouko Rostila ei ole yksin. Vetereraanisukupolven kansalaisista merkittävä osa tuntee samoin. He eivät sitä kerro, koska monelle on kunnia asia häivyttää omat ongelmat ja kestää nämäkin häpeälliset vaikenemisen vaiheet.

Häpeällisintä on se, ettei tämän kaikkensa uhranneen veteraanisukupolven uhrauksia kunnioiteta sen vertaa, että ryhdyttäisiin omassa maassa käsittelemään tärkeimpiä sodan seurauksiin liittyviä kysymyksiä. Yksi valitettava esimerkki oli presidenttiforumin sisältö 19.11.2008, jossa esim. talvisota täydellisesti siivutettiin ja jatkosotaa käsiteltiin aivan kuin se olisi itsenäisesti olemassa ilman talvisotaa.

Suomalaiset ovat erikoista kansaa, joka jatkuvasti ampuu omaan jalkaansa. Tämä kansa palkitsee ja kiittää varsin viisaiksi omia ihmisoikeuksiaan jatkuvasti polkevia poliitikkoja. Sen sijaan Suomen itsenäisyyden pelastamisesta on esim. presidentti Risto Ryti palkittu ankaralla kuritushuonetuomilla. Samalla on tehty nykyisetkin vallanpitäjät ja kansalaiset sotasyällisiksi.

Voittajia ei leivota etukäteen antautujista ja alistuvista ihmisistä. Voittajat leivotaan sellaisista, jotka uskaltavat käyttää järkeään

ja tarttua tilaisuuteen. Voittajat uskaltavat asiallisesti ja rohkeasti ajaa omia laillisia oikeuksiaan.

Palautus on momentum, joka toteutuu, kun sen aika tulee. Mutta ihmiset luovat tälle momentumille mahdollisuuden. Itsenäisyys toteutui vain rohkeitten ihmisten sinnikkäällä työllä. Samoin käy palautuksen.

Karjalan palautus kuin tukka takussa -kirjan kirjoittaja, kauppat. maisteri Veikko Saksi toimii Pro Karelia ry:n pääsihteerinä ja Karelia Klubi -lehden päätoimittajana sekä tällä hetkellä Klubin puheenjohtajana. Hän on kokemusperäisesti perehtynyt tuokan takun salaisuuksiin ja syvällisesti Karjalan kysymykseen.

Tekijän Karjalan palautus -kirja vuodelta 2005 on kokonaiskatsaus palautuksen taustasta ja vaikutuksista. Palautusfilosofiaan voi parhaiten tutustua Internet-osoitteessa www.prokarelia.net. Sivuilla ja kirjassa esitetty rakentava palautusperusta luodaan kahdella käsitteellä: luottamus ja win-win.

Uusi kirja kritisoi nykytilannetta suorasanaisesti, mutta se myös tuo esille ratkaisuvaihtoehdon. Karjalan palautus toteutuu, mutta momentum pitää tehdä itse: Muutos on mahdollisuus. Tartu hetkeen!

Kirja-uutuus:

**Veikko Saksi
KARJALAN PALAUTUS KUIN
TUKKA TAKUSSA**

**ISBN 978-951-98494-3-0
240-sivua, mv, sidottu.
Pro Karelia ry**

**Osta kirja Karelia Klubi Kaupasta
Kauppakatu 41, 53100 LPR
www.kareliaklubi.com
05 5414 650 puh
05 5414 651 fax**